

©VLA 96

Fotokachny z T2

Ach ta kuchyň...

Že každý tábor stojí, případně padá, s fungující kuchyní, je známá věc, na kterou velice brzy přijde každý táborník. A že s tou letošní kuchyní na táboře vlčat a světlušek nebylo zdaleka všechno tak, jak by mělo být, na tom se shodne většina jeho účastníků. A to je jistě zarážející zjištění, uvážíme-li nebývalou hustotu vyhlášených kuchařů na metr čtvereční táborové kuchyně (Černá Maurenc, Demi, Eva Vedmochová i Kubínová, Dáša, Johan aj.). Přesto (nebo možná právě proto?) žila osádka kuchyně v neustálém stresu a napětí, zda vůbec, do jaké míry, případně kdy bude požitelné její dílo, o čemž svědčí i fotografie naší pohotové foto-reportérky.

Na snímku se osazenstvo kuchyně nevázaně raduje po zjištění, že oběd bude tentokrát požitelný... (byť se jeho příprava protáhla do pozdních nočních hodin).

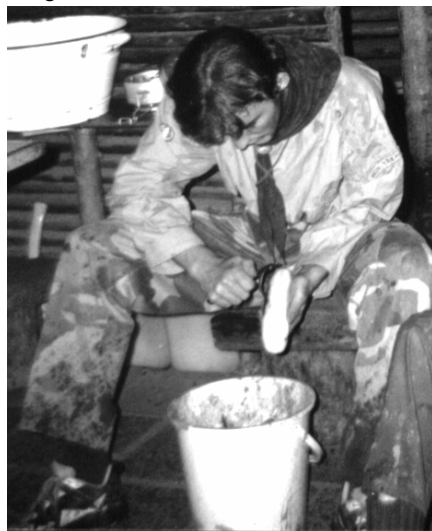

Na dalším snímku je „infarktová scéna“ - Černá Maurenc po zjištění, že připravovaný pokrm má opět podstatně blíže k univerzálnímu lepidlu „Držito!“ než k božské krmí.

PS: Většina strávníků se shodla na tom, že pro příští rok by bylo žádoucí a kvalitě stravování prospěšné striktně od sebe oddělit dvě letos spojené funkce kuchyně, a to kuchyň jako takovou a „hlavní stan“.

Zvrhlík nebo pomocník?

Je Aleš zpustlý zvrhlík nebo naopak chvály hodný pomocník v kuchyni? Tato otázka se dostala do popředí zájmu po zveřejnění této fotografie.

Faktem zůstává, že inkriminovaný snímek vyvolává u většiny dotázaných dívek a žen pobavené chichotání, zatímco u chlapců a chlapů opovržlivé odfrknutí. Bohužel kvalita snímku ani po zvětšení není taková, aby bylo možné jednoznačně rozhodnout, co vlastně Aleš na snímku drží v ruce. Pokud vás to zajímá, zeptejte se E.K., která snímek pořídila, nebo přímo Aleše (určitě bude mít radost).

Snímky pořídila a laskavě zapůjčila k reprodukci Eva „Paparazzo“ Kubínová.

Demiho slabůstka

Tzv. kvíčalovskou bramborovou záhadu se konečně podařilo rozluštit! Celé generace kvíčalovských táborníků se pokoušely najít uspokojivou odpověď na otázku: „Kam se na Kvíčalce ztrácejí brambory?“ Podstatu problému znáte jistě taky - na začátku tábora se přiveze pytel (nebo ještě víc) brambor, ale když přijde na věc, tak vám při výdeji oběda služba vyklopí do esusu pouhý „plkánek“ s lakonickým odůvodněním, „že brambor je málo“, případně „brambory došly“. Díky neohrožené a trpělivé práci naší foto-reportérky E.K., která pranic nedala na povídačky o černých dírách ve skladu potravin a rozhodla se přijít záhadě na kloub, již známe odpověď. Nejedná se o žádný podivuhodný přírodní úkaz, ale o obyčejnou lidskou slabůstku našeho střediskového vůdce - chorobnou touhu po bramborách (tzv. er-teplový syndrom).

Postižení jedinci, jak ostatně dokumentuje snímek zachycující Demiho v pozdních nočních hodinách poblíž skladu potravin, jsou doslova hnáni potřebou shromážďovat a konzumovat v obrovských dávkách brambory (které potom logicky nezbyvají na ostatní). Jak se nám však podařilo zjistit, není tato nemoc nijak zvlášť nebezpečná, ani nakažlivá a dá se poměrně úspěšně léčit instantní bramborovou kaší.

Dobré ráno, Kvíčalko!

Již bez mála dvě desítky let patří k neodmyslitelnému koloritu našich táborů pravidelné vysílání Rádia Kvíčalka, které od časných ranních do pozdních nočních hodin „koření“ táborový život a průběžně táborníky seznamuje s novinkami, pokyny, komentáři apod. Zasvěcenci vědí, že ústřední postavou vysílání je sestra Eva Vedmochová (na snímku s naší redaktorkou E.K.), bez jejíhož osobitého stylu a interpretace informací si vysílání nelze ani dost dobře představit. Za naši redakci přejeme Evě pevné zdraví a „stálý výkon“, za naše čtenáře pak tlumočíme přání - více hudebních vložek a méně mluveného slova ve vysílání.

Jessie